

Lieta C-608/19**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2019. gada 12. augusts

Iesniedzējtiesa:

Consiglio di Stato (Itālija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 20. jūnijs

Prasītājs:

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)

Atbildētāja:

Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C

Pamatlietas priekšmets

INAIL [Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro – Apdrošināšanas pret nelaimes gadījumiem darbā valsts biroja] iesniegtā apelācijas sūdzība par TAR del Veneto [Veneto Reģionālās administratīvās tiesas] spriedumu, ar ko ir apmierināts Zennaro prasības pieteikums atcelt lēmumu par atteikumu piešķirt subsīdiju, kas ir minēta paziņojumā par publisku līgumu par subsīdijām uzņēmumiem (de minimis atbalsts).

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Saskaņā ar LESD 267. pantu iesniedzējtiesa lūdz skaidrojumus par to, kā precīzi interpretēt Regulas Nr. 1407/2013 normas par pieteikumu *de minimis* atbalsta piešķiršanai un par atbalsta maksimālās summas 200 000 EUR pārsniegšanu, arī saistībā ar pieteikuma iesniedzēja uzņēmuma iespēju veikt iespējamus koriģējošus pasākumus, lai ievērotu maksimālo robežlielumu.

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas Nr. 1407/2013 3. un 6. pantā paredzētie atbalsta piešķiršanas noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka atbalstu pieprasošajam uzņēmumam, kas pārsniedz piešķiramā atbalsta maksimālo robežlielumu, jo summējas iepriekšējās subsīdijas, ir iespējams – līdz prasītās subsīdijas faktiskai izmaksai – izvēlēties finansējuma samazināšanu (izmainot vai grozot projektu) vai atteikšanos (pilnīgu vai daļēju) no iepriekšējām subsīdijām, kuras, iespējams, jau ir saņemtas, lai ievērotu maksimāli pieļaujamo piešķiramo [atbalsta] summu; un vai šīs tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka ieteiktās dažādās iespējas (grozījums vai atteikšanās) ir spēkā arī tad, ja tās nav tieši paredzētas valsts tiesiskajā regulējumā un/vai paziņojumā par publisku līgumu saistībā ar atbalsta piešķiršanu?

Atbilstošās Eiropas Savienības tiesību normas

Komisijas Regula (ES) Nr. 1407/2013 (2013. gada 18. decembris) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam; konkrēti, 3., 10., 21. un 22. apsvērums, 3. panta 2., 4. un 7. punkts, 6. panta 5. punkts.

Atbilstošās valsts tiesību normas

2013. gada paziņojums par līgumu “2013. gada paziņojums par publisku līgumu: subsīdijas uzņēmumiem veselības aizsardzības un darba drošības pasākumu īstenošanai saskaņā ar Legīslatīvā dekrēta Nr. 81/2008 ar vēlākiem grozījumiem un papildinājumiem 11. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 5. punktu” (*Bando 2013 “AVVISO PUBBLICO 2013 INCENTIVI ALLE IMPRESE PER LA REALIZZAZIONE DI INTERVENTI IN MATERIA DI SALUTE E SICUREZZA SUL LAVORO in attuazione dell’art. 11, co[mma] 1 lett.a) e co[mma] 5 D.lgs 81/2008 e s.m.i.”*).

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Uzņēmums *Zennaro*, kas ir atbildētājs apelācijas instances tiesvedībā, iesniedza pieteikumu finansējumam saskaņā ar 2013. gada paziņojumu par publisku līgumu un 2014. gada 30. oktobrī *INAIL* tam paziņoja par tā projekta apstiprināšanu un par iespēju iegūt finansējuma avansu, kuru vēlāk uzņēmums arī pieprasīja.
- 2 Tomēr turpmākā procedūrā paziņojuma par publisku līgumu ietvaros atklājās, ka tikai divus mēnešus iepriekš Veneto reģions [*Regione Veneto*] apstiprināja sabiedrībai *Zennaro* papildu Eiropas fondu līdzekļu izmaksu, kas tāpat ir uzskatāmi par valsts atbalstu, par summu, kura, summējoties ar citu publisku finansējumu, kuru šis uzņēmums ieguva iepriekš, trīs gadu atsaucēs laikposmā pārsniedza *de minimis* atbalsta robežlieluma summu, kas ir vienāda ar 200 000 EUR.

- 3 Tādā situācijā, lai izvairītos no iepriekš minētās maksimālās summas pārsniegšanas, 2015. gada 12. augustā, pirms projekta izpildes, atbildētāja iesniedza *INAIL* projekta grozījumu, samazinot tā kopējās izmaksas, lai iekļautos pieļaujamajā maksimālajā summā.
- 4 Ar 2015. gada 18. novembra lēmumu *INAIL* paziņoja, ka nevar apstiprināt atbildētājam finansējumu un izslēdza iespēju piešķirt daļēju finansējumu, ja vien atbildētāja pilnībā neatsakās no iepriekšējā finansējuma.
- 5 Atbildētāja lūdza pirmās instances tiesā (*TAR del Veneto*) atcelt minēto lēmumu, paziņojot *INAIL* par atteikšanos no iepriekš saņemtās reģionālās subsīdijas.
- 6 2016. gada 6. jūnijā *INAIL* paziņoja, ka neizmaksās finansējumu, jo ir pārsniegta maksimāli pieļaujamā summa, kas ir paredzēta Regulā Nr. 1407/2013, un ka subsīdijas daļējā izmaksa esot pretrunā šīs regulas 3. panta 7. punktam.
- 7 Atbildētāja lūdza atcelt arī 2016. gada 6. jūnija lēmumu.
- 8 Pirmās instances tiesa apmierināja prasību, pamatojoties uz Eiropas Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāta sniegto viedokli par atbildētājas uzdoto jautājumu par Regulas Nr. 1407/13 3. panta 7. punkta iespējamo interpretāciju.
- 9 Faktiski savā atbildē ģenerāldirektorāts pieļāva iespēju, ka izsniedzošā valsts iestāde var proporcionāli samazināt subsīdiju, lai ievērotu strīdus robežlielumu, un ka valsts iestādēm ir jānosaka vēlmais risinājums, jo abi risinājumi – gan proporcionāls samazinājums, gan pilnīga atteikšanās no subsīdijas – teorētiski atbilst Savienības tiesiskajam regulējumam.
- 10 Turklāt pirmās instances tiesa atzina, ka paziņojumā par publisku līgumu *INAIL* vajadzēja tieši norādīt uz Regulas Nr. 1407/13 3. panta 7. punkta šauru interpretāciju.
- 11 *INAIL* pārsūdzēja pirmās instances tiesas spriedumu *Consiglio di Stato* [Valsts padomē], iesniedzējtiesā.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 12 *INAIL* uzskata, ka subsīdijas daļēja piešķiršana esot it īpaši pretrunā Regulas Nr. 1407/13 3. panta 7. punkta tiesību normai, jo, pēc tā uzskatiem, *de minimis* atbalsts esot uzskatāms par piešķirtu brīdī, kurā uzņēmumam ir piešķirtas tā saņemšanas tiesības, neatkarīgi no atbalsta faktiskās izmaksas.
- 13 Maksimāli pieļaujamās summas ievērošana ir jāpārbauda subsīdijas piešķiršanas brīdī, proti, pieteikuma pieņemšanas posmā. Tādējādi atbalsta pieprasītājam iespējamie korigējošie pasākumi ir jāveic šajā posmā, nevis nākamajā grāmatvedības posmā vai posmā, kad iestāde pārbauda uzņēmumu iesniegtās deklarācijas.

- 14 Savas nostājas pamatojumam *INAIL* atsaucas uz 2013. gada paziņojuma par līgumu normām un no tām secina, ka *de minimis* atbalsta summas aprēķinā ir jāņem vērā vienīgi apstākļi, ka uzņēmums ir ticis pielaists atbalstam: šo apstākli var ietekmēt nevis projekta grozījumi, bet vienīgi pilnīga atteikšanās no jau piešķirtā iepriekšējā atbalsta, kas ir saistīts un summējas ar pieprasāmo atbalstu.
- 15 Līdz ar to atbildētājam pirms atbalsta piešķiršanas bija jāparūpējas par to, lai pieprasītā atbalsta apstiprināšana neizraisītu 200 000,00 EUR robežlieluma pārsniegšanu: vēlāk tā nevarot ne grozīt projektu, lai samazinātu finansējuma summu, nedz daļēji atteikties no iepriekšējā finansējuma. Vienīgais iespējamais risinājums esot pilnīga atteikšanās no iepriekšējā atbalsta.
- 16 Turklāt, pēc *INAIL* uzskatiem, Regulas Nr. 1407/2013 normas esot interpretējamas šauri un, lai tās piemērotu, nav vajadzības atsaukties uz tām paziņojumā par publisku līgumu.
- 17 Savukārt atbildētāja uzskata, ka no paziņojuma par publisku līgumu izriet iespēja iesniegt grozījumus, lai izmainītu sākotnējo lēmumu par piešķiršanu, pretējā gadījumā šajā paziņojumā būtu tieši jāmin *de minimis* atbalsta robežlielumu ievērošanas pārbaudes veikšana agrākā posmā, proti, posmā, kad notiek pārbaude par subsīdijas piešķiršanas pieļaujamību.
- 18 Atbildētāja atsaucas arī uz Regulas Nr. 1407/13 6. panta 5. punktu, lai secinātu, ka deklarācijās par saņemto *de minimis* atbalstu kopējo summu un atbilstošās pārbaudēs nevar atsaukties vienīgi uz uzņēmuma situāciju pirmā lēmuma par atbalsta piešķiršanu brīdī, tām ir jāattiecas uz saņemto atbalstu kopējo situāciju.
- 19 Beidzot, pēc atbildētājas uzskatiem, *INAIL* izmantotā *de minimis* atbalsta tiesiskā regulējuma interpretācija esot pārmērīgi šaura un sodot uzņēmumus, kas ir pretrunā konkrētā režīma mērķim samazināt administratīvo slogu uzņēmumiem nelielu atbalsta summu gadījumā.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 20 Izskatot strīdus paziņojuma par publisku līgumu normas iesniedzējtiesa konstatē, ka ir iespējami abi pušu ieteiktie risinājumi.
- 21 Pēc tās uzskatiem, nav izšķirošas pat iepriekš minētās Regulas Nr. 1407/2013 normas: atbilstoši 3. panta 4. punktam tiesību norma, saskaņā ar kuru atbalstu uzskata par “piešķirtu” brīdī, kad uzņēmumam ir piešķirtas tiesības saņemt atbalstu, neatkarīgi no atbalsta izmaksas datuma, neizslēdz iespēju, ka piemērojamā valsts tiesiskajā regulējumā ir paredzēta detalizētāka procedūra, kura cita starpā ietver iepriekšēju pārbaudi par robežlieluma ievērošanu (saskaņā ar 6. panta 3. punktu), tikai pēc kuras noslēguma tiesības saņemt atbalstu ir uzskatāmas par galīgi “piešķirtām”.

- 22 Līdzīgi apsvērumi attiecas uz saņemto atbalstu deklarāciju un uz brīdi, kurā var/ir jāveic iespējamā atteikšanās no iepriekšējā atbalsta (obligāti pirms iepriekšējās subsīdijas faktiskās izmaksas vai arī pēc tās).
- 23 Iesniedzējtiesa, kas ir pēdējās instances tiesa, uzskata, ka tai ir pienākums vērsties Tiesā, jo tā nekonstatēja Tiesas judikatūrā nevienu elementu, kas ļautu tai lemt par Savienības tiesību normu šajā jomā pareizu piemērošanu, it īpaši ņemot vērā subsīdiju uzņēmumiem ekonomisko nozīmi.

DARBA VERSIJA